

Pinsedag 2013 - Claus Nybo

Pinsedags tekst er som flere af teksterne i tiden mellem påske og pinse hentet fra Johannesevangeliets beretning om Jesu afskedstale ved middagen på forberedelsesdagen – hvilket vil sige den dag vi benævner som langfredag.

Dagens læsning indledes med et spørgsmål: »Herre, hvordan kan det være, at du vil give dig til kende for os, men ikke for verden?«

Svaret på dette spørgsmål indeholder hele Johannesevangeliets sigte med dets forkyndelse – nemlig at den grænse der var mellem Guds verden og menneskets verden – nu fra Guds side definitivt er blevet nedbrudt - og det er den blevet ved Ordet der blev kød.

Mørke er blevet til lys. Straf og velsignelse er vendt til tilgivelse og velsignelse. Død og mørke til liv og lys. Den som kommer til tro ved Ordet der blev kød - er således født på ny og derved kommet ind i Guds 'verden' - hvilket vil sige ind i Guds rige. De er gået over fra 'døden' og mørket til 'livet' og lyset. At være kommet til tro betyder således at man ikke længere er af denne 'verden', selv om man stadig er i 'verden'.

Og der er kun en vej til Guds Rige og det er gennem Ordet - og Ordet er ikke Jesus egne ord men Guds.

I dag fejre vi så Helligåndens komme – Talsmanden - sandhedens Ånd – Kærlighedens Ånd. Og som Johannesevangeliet gentagne gange forkynder – så siger og gør Jesus kun hvad han har hørt og set hos sin fader – hos Gud. "Hvis I kender mig, vil I også kende min fader." fordi Faderen og Sønnen er ét.

Helligåndens tid er den tid som Søren Kierkegaard kalder for en parentes i Kristi historie – en parentes imellem Kristi himmelfart og Kristi genkomst – og i den tid – som jo er vores tid – kan 'verden' ikke se Jesus - fordi han kun kan ses med troens øjne.

Og heraf følger – at Talsmanden - Helligånden til alle tider lade os hører Guds Ord – som det er forkyndt os af Sønnen og intet andet. Det er pinsens budskab – at Jesu ord er et ord der siges til os fra Gud.

Og Helligånden må have en forbløffende kraft – det kan umuligt være på grund af diverse gode som mindre gode hyrders forkyndelse gennem de sidste 2.000 år – at kristendomme er blevet den største religion i verden – det må skyldes Helligåndens virke – ”det virker alt den Ånd, som taler” – som vi sang i Grundvigs salme til start.

For det vil være synd at sige at kirken altid er klar i sit mæle – jeg ved godt at jeg i søndags foreholdt mig til sloganet fra de Danske Kirkedag som sluttede i søndags. Men det vil jeg nu lige gøre igen! Sloganet lød ”Menneske hvor er du?” – arrangørerne beskrev dette Guds Ord til mennesket – som et råb fra Gud til mennesket der til alle tider har lydt og stadig lyder – Og så forkyndte de - at det slogan i øvrigt ville se godt ud på siden af en bus! Desuden syntes komitéen at det var yderst flertydigt – og derfor kunne lægge op til mange forskellige undertemaer.

I min yngre dag omgikkes jeg en del dygtige reklamefolk – jeg lærte - at et godt slogan skulle pege entydigt på det som man ville reklamere for – men gerne på en finurlig måde. Derfor skulle produktet og sloganet pege på hinanden for ikke at lede tanken på afveje - eller hvad være var – at komme til at pege på et helt andet produkt.

Menneske hvor er du - er hentet fra 1. Mosebog kapitel 3, hvor Guds kalden lyder til Adam: hvor er du? For Adam og hans kvinde havde jo gemt sig fordi de havde syndet og spist af kundskabens træ. ”Adam” betyder jo ”menneske”. Og da det syndige menneske gav sig til kende overfor Gud blev det prompte straffet af ham.

”I dit ansigts sved skal du spise dit brød, indtil du vender tilbage til jorden, for af den er du taget. Ja, jord er du, og til jord skal du blive”. Se det var en straf – og ingen velsignelse – en bortvisning fra Guds ‘verden’ - fra Guds rige. Fra Lyset ud i mørket - fra livet over til døden.

Jo - Menneske hvor er du? er sandelig et godt bibelsk slogan – entydigt og klart – havde vi da bare aldrig spist af det æble.

Det får mig til at mindes min gamle fransklærer – som i øvrigt var cand. theol. – og mindes hans evindelige råb til mig: ”Jord har du i hovedet – ja jord er du – du fordømte dødelige dovenlas som vandrer i mørke”. Deri havde han ganske ret – men det er jo verdens dom – ikke Guds.

Og her i mit mørke rinder et Paulus citat mig i hu: ”For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus”. Det er troens gave en gave som modtages uforskyldt! Og det er jo påskens budskab – om syndernes forladelse på korset og

opstandelsen fra de døde. Da tilgav Gud sit skaberværk – det menneske han havde pustet livsånde i – men som han så efterfølgende dømte til døden!

I påsken nedbrød Gud grænsen mellem Guds verden og menneskets verden. Straf blev til tilgivelse. Da blev Livsånden til den Helligånd i vort åndedræt.

Her står vi så – Gud hjælpe os - for vi kan ikke bede om andet – og det er Guds ord der bærer os fra begyndelsen til enden - fra fødsel til død. Dét Guds Ord der kom til os i kød og blod. Og Helligånden der skænker - hvad den nævner – nemlig Guds nærværende Ord til dig og mig.

Og Ordet er ikke andet end nåde - det at Gud gør det klart for os: at - i hans ord er livet - og i det liv er det godt at være menneske - både i liv og i død.

Så hvis kirken ikke kan være klar i mælet – så er det godt at kirkens ritualer er det. For her lyder det: Af jord er du kommet – til jord skal du blive – Men af jorden skal du igen opstå. Se - Da er livet ej så svært – døden ikke hellere. Amen